

gældende f. Eks. ved Lodserierne ved Nyborg og Frederikshavn. Det er drevet saa vidt, at Nyborglodserne have sagsøgt Lodsinspektøren i Helsingør, Bardenfleth, og saa vidt jeg ved, have disse Lodser vundet Sagen, men den er vistnok appelleret. Overfor disse mindre Lodserier mener Bardenfleth at kunne krænke Rettigheder, men dersom Bardenfleth vilde gøre det samme overfor Københavns Lodser, vilde Københavns Lodseri sikkert nok lade ham vide, hvor han hørte hjemme. De vilde vistnok ikke have fundet sig i, at deres Indtægter blev saaledes formindskede ved Bardenfleths Indblanding. Denne Optræden ligger ogsaa i Hr. Bardenfleths personlige Interesse. Det er ganske naturligt; jo mere der kommer ind i Helsingørs Lodskasse, desto større bliver hans Indtægt. Han har 1½ Mands Part af Indtægterne. Lodserne i Dragør finde sig i højeste Grad brøstholdne ved, at man saaledes gør Indgreb i deres Rettigheder og forringer deres Indtægter.

Der er i flere Aar paa Tillægsbevillingsloven givet Tilskud til Lodserierne i Helsingør og Dragør, og det forekommer mig, at det havde været den rigtigste Fremgangsmaade denne Gang ogsaa, at Lodsinspektøren i Dragør havde ligesom tidligere andraget om Statstilskud, saa at disse 3 Mænd kunde komme op paa den Løn, de tidligere have regnet med. Sidste Gang, der blev bevilget dem Tilskud, var paa Tillægsbevillingsloven for 1903—04, da der bevilgedes 11,016 Kr. 49 Øre til Dragør Lodseri. Jeg ved ikke, om der er noget at gøre for dette Aars Vedkommende. Saa skal vel Forslaget forkastes, og i saa Fald bliver der en mindre Sum til disse Driftsomkostninger. Men dersom det ikke kan lade sig gøre i Aar, vil jeg dog bede den højtærede Minister om at undersøge dette Forhold saaledes, at man kan komme til Klarhed over Sagen. Bedst er det, at Forholdet fikses, saa at Lodserne i Fremtiden komme op paa den samme Løn, som de tidligere have haft. Det var sikkert heldigt at lønne disse Lodser med fast Løn. Disse Folk have tjent Lodseriet i mange Aar ved et farefuldt Arbejde og med et stort Ansvar, og der har aldrig været klaget over dem. Derfor forekommer det mig slemt nok, at man sætter dem ned i en anden Grad og reducerer deres Antal, men naar man saa tilmed lader Lønnen gaa betydelig ned, forekommer det mig at være for uheldigt. Jeg vil bede den højtærede Minister om at undersøge denne

Sag og overveje, hvad der bør gøres for de Lodser, hvis Lønforhold ere usikre, særlig dem i Dragør, og ligeledes, hvad der bør gøres, for at Hr. Bardenfleth holder sig inden for sit eget Omraade og ikke tager et betydeligt Arbejde fra andre, fordi der er noget at tjene.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Som omtalt af den ærede Ordfører er der under Nr. 164 paa Ændringsforslagslisten stillet et Underændringsforslag af det socialdemokratiske Mindretal om at bevilge en forhøjet aarlig Understøttelse af 375 Kr. til forhenværende Baadmand ved Klitmøller Redningsstation, Christian Bak Madsen, i Stedet for som foreslaaet af Ministeren 100 Kr. Det er jo et Forhold, som blev grundigt omtalt her i Tinget ved Finanslovens tredie Behandling i Fjor. Man vil erindre, at den daværende Forsvarsminister stillede et Forslag om at bevilge den paagældende foruden den aarlige Understøttelse af 225 Kr. en Sum af 500 Kr. en Gang for alle, og at der fra vor Side blev stillet Ændringsforslag om i Stedet for et Beløb en Gang for alle at bevilge ham en Forhøjelse med 375 Kr. af den aarlige Understøttelse, saa at hele hans Statsunderstøttelse kom til at andrage 600 Kr. aarlig. Forslaget blev forkastet, men der kom et Løfte fra den daværende Forsvarsminister om, at hvis Christian Bak Madsens Forhold bleve ved at være uheldige, skulde der i Aar fremkomme Forslag om Forhøjelse af hans aarlige Understøttelse. Det er ogsaa sket.

Det er her oplyst, at hans Forhold fremdeles ere højst sørgelige. Det oplyses i Aktstykkerne, at han blev saa alvorligt kvæstet, at han mistede sin Arbejdsevne, idet han ved et Ulykkestilfælde i Maj 1907 ved en Øvelse kom ind under Redningsbaaden. Det var altsaa i Statens Tjeneste. Han blev først dragen frem i sidste Øjeblik og havde da faaet højre Arm og venstre Ben kvæstede i saa høj Grad, at han er ganske uarbejdsdygtig. Han har en lille Ejendom, men han har saa stor Gæld, at der skal anvendes et betydeligt Beløb til Forrentning deraf. Ministeriet oplyser, at han sidder i særdeles daarlige Kaar og i høj Grad trænger til at støttes. Han er 60 Aar, har Kone og 5 ukonfirmerede Børn at forsørge. Det forekommer os, at Staten under disse Forhold burde yde ham et større Bidrag end de 325 Kr., der her er Tale om. Det er rigtigt, at der fra anden Side ydes ham 200 Kr., nemlig 150